Janman in t pepieren huuske

Der was ais n jonkie van twij vingers laank. Hai haitde van Janman.
Van olle speulkoarten baauwde hai zok n staark en vaaileg huuske. Hai scheurde der roetjes in en n veurdeure en zetde der nog n dikke schösstain op. Din kon e n groot vuur branden, as t goud kold was. En dou was t huuske kloar.
Janman woonde doar hail allaine, want n pa en moeke haar e nait meer.
Op n dag kwam der n hekse langes en dij hekse lagde:
“Hihihihihi, wat woont Janman ja in n lutje schiethuuske. Doar wil ik wel ais even in, in dat lutje schiethuuske. Din kin k Janman vot in de zak stoppen.”
Want dij hekse wol hom bakken en broaden! Ze ruip mit heur laifste stem:
“Laive Janman, mag ik dien mooi huuske even zain?”
“Boe...h!” dee Janman en kroop gaauw onder d’berre.
De hekse keek deur de braivenbuzze, mor ze zag Janman nait.
“Laive Janman, ik heb n dikke pude lego bie mie. Heur mor.” En ze luit heur olle bonken rabbeln.
Janman dochde: Lego? Dat veraandert de zoak. Hai dee deure open...
In ain roam greep de hekse hom en stopde de gilpende Janman in eerappelzak.
Onderwegens begunde de hekse heur moage te knortjen. Ze zetde Janman in de zak op t tegelpadje en ging noar de bakker om zok n dikke stoede te kopen.
“Help!” reerde Janman. “Help! Loat mie deruut!”
Mor gainaine heurde dat aarme klaaine jonkje. En Janman wuir zo verdraiteg dat e n hail zieleg versie opbedochde.

In dizze duustre muddezak
Zit Janman triest te wachten
tot ain hom weer op stroade zet
doar zit e noar te smachten

Och laive lu, verlös hom toch
hai let zien lippie hangen
en troantjes stoan ons Janman al
as kraaltjes op zien wangen

Gainaine komt en Janman snokt
nou zel e dammeet doodgoan
in eulie en in kokend vet
en hekse zel der biestoan

Kromme Jurrie was net aan t rozen snuien. Hai luusterde mit haand achter t oor.
“Bist doe dat Janman, dij doar zo’n troanenriek jaauwsterlaid zingt?”
“Ik wil der uut,” snötterde Janman.
“Ik zel die der op slag uutloaten,” zee kromme Jurrie. “Ziezo, Janman. Da’s veur de bakker.”
“Doar is d’hekse ook hingoan,” zee Janman. “Mor ze komt zo weer.”
Kromme Jurrie greep d’eerappelzak en dee der n vracht rozetakken weer in.
“Zo kin t ook,” genotterde kromme Jurrie.
“Bedankt,” ruip Janman en runde noar zien pepieren huuske tou.
d’Ol hekse gooide de zak over d’scholder en luip vot. Noa n zetje prikden de rozestiekels heur dwaars deur

heur hekseklaid hin.

“Au!” ruip ze. “Prikst doe mie doar zo, loezebos! Mor dat geprik helpt die gain steek! Ik hol t nog wel even vol!”

In huus wol ze Janman leventeg koken, mor dou ze de zak open haar en aal dij takken mit stiekels zag, kreeg ze n kop as n robaide.

“Doe iepenkriet,” ruip ze helleg. “Ik krieg die nog wel!”

Mit n roze strikke muik ze n echte peerdesteert in heur heksehoar.

Weer ging ze noar Janman zien pepieren huuske tou en ze dee net of ze n laif wichie was.

“Ik heb n ainpersoons cakeje veur die bakt, Janman, laiverd,” zee ze mit zachte stem.

Mor Janman dee nait open. Hai lusde gain cake en hai kon aan de stem wel heuren dat dij vaalze hekse weer veur hom ston.

De hekse rammelde uut ale macht mit deurklinke en wuir gloepende kwoad. In n wupsie zat ze bovenop d’schösstain. Ze tol heur rokken tot aan heur spitse neuze tou omhoog – din kon ze makkelker glieden – en vloog mit n noodgang deur d’schösstain omdele. In minder as n telle haar ze lutje Janman bie t nekvel. En doar ging e weer in dij stinkende eerappelzak.

Onderwegens rook de hekse de vrizze stoetjes van de bakker en vot ging ze zok ain kopen. Janman bleef ainzoam op t tegelpad achter.

“Loat mie deruut!” ruip e. “Help mie.”

n Stroatlegger keek om, zag de zak stoan en dochde verwonderd: Komt dat gejeuzel uut dij zak? Even kieken. Hai ging derhin en knupde de zak lös.

“Bist doe dat, Janman?” vruig e.

“Hekse wil mie broaden,” zee Janman en hai zwaitde as n jogger.

“Gain nood,” zee de stroatlegger, “doe deruut en bakstainen derin.”

Hai dee de zak aan de kop tou vol.

“Bedankt,” ruip Janman en runde noar zien pepieren huuske tou.

d’Ol hekse gooide d’eerappelzak mit pien en muite over d’scholder. Noa n zetje von ze de zak toch wel slim zwoar worden.

“Dast mit lood in t gat mit mie mitgaaist, wil k vot wel leuven. Mor ik hol t nog wel even vol, pestkop!”

Dou de hekse de zak in huus opendee, spijde ze vuur en vlam en reet heur klaid aan snibbels. Mor de hekse was n loze! Ze verkledde zok as n echte metroos en ging noar Janman tou.

“Janman in t pepieren huuske,” ruip ze mit n zwoare stem. “Ik bin hier in opdracht van de kaptaain. Hest doe zin om n zwaarftocht over de Waddenzee te moaken? Vergees. t Kost die gain spier.”

En Janman dij gain sinten haar en stoapelgek was op n zwaarftocht over de Waddenzee, was al boetendeure veurdat de hekse t leste woord zegd haar.

En t duurde mor even, dou zat Janman in de zak. En weer knortjede de hekse heur moage. En weer ging ze stoede kopen. En weer schraifde Janman:

“Ik wil deruut. Loat mie deruut.”

Och, och, och, was der din gain mins dij hom heurde? Mor lutje Janman in nood, kreeg n geweldeg idee. Hai zetde zien lippen in de floitstand en joa hur, t was net of der n liester in de zak zat te riedeln.

Ol Diekemoa dij net zien sloot aan t uutbaggern was, vruig:

“Zit doar meschain n liester in dij zak?”

“Joa, n pracht exemploar,” zee Janman. “Wil je hom kopen?”

“Nou, kopen....” oarzelde ol Diekemoa. “Mor k wil hom in aals geval wel even zain. Ik zel die der uutloaten.”

“Hai is mie net votvlogen,” zee Janman, dou e doodgelokkeg op stroade ston. “Hekse wil mie bakken en broaden.”

“Wie zellen heur n beetje jirre in de zak doun,” zee ol Diekemoa.

“Bedankt,” ruip Janman en runde noar zien pepieren huuske tou.

d’Ol hekse gooide de zak over de scholder en luip vot. Noa n zetje begunde de jirre op heur rogge te lekken.

“Ik begriep wel dast schietendbenaauwd bist, Janman, mor t zel die gain spier helpen. Ik hol t nog wel even vol.”

In t heksehuus wol ze Janman even lekker in de panne snittern loaten en ze smakde mit de lippen. Dou keerde ze de zak om boven de panne. De bragelboudel plompde der in ainmoal in. De kokende eulie spoot omhoog en gulpde van ale kanten over de raande, liek over de hekse hin. Ze sprong van pien en ellinde

midden in de panne en dook koppie onder. De eulie ging uut ale macht aan t brobbeltje bloazen.
En zo kwam t dat de hekse zokzulf leventeg kookde tot ze dood ging.

Auteur: Gré van der Veen